

Yksi keskusjärjestö on ajatuksena hieno, mutta se on hyvin vaikea toteuttaa. Sdp:n kannalta kyseessä on järjestely, jolla se pysyy kiinni palkansaajaliikkeessä.

SAK:n ja STTK:n fuusion taustalla poliittisia kuvioita

Perustettavasta uudesta keskusjärjestöstä uutisoidaan superjärjestönä, jota tehdään vastaavaksi EK:lle. Julki-suudessa SAK:n ja STTK:n yhdistyminen mielletään hankkeeksi perustaa yksi keskusjärjestö kolmen nykyisen tilalle. Akavalaisista liitoista kuitenkin muut kuin Insinööriliitto ei ole lähtenyt edes selvittämään yhden palkansaajakeskusjärjestön mahdollisuutta.

Hankkeesta puhuttaessa keskitytään järjestöjen päällekkäisiin tehtäviin ja koolla vaikuttamiseen. Keskustelussa sivuutetaan tyystin kysymys, mitä jäsenet haluavat ammattiliitoltaan. Onko kaikkien noin kahden miljoonan järjestäytyneen edes mahdollista löytää samanlaiset näkemykset elinkeino-, koulutus- sekä työ- ja veropoliittikkaan?

PALVELISIKO yhden järjestön malli demokratiaa nykyistä paremmin, kun vähemmistön äänet eivät pääsisi edes neuvottelupöytiin, vaan tukahtuisivat omaan järjestöönsä? Miten tämä vaikuttaisi järjestäytymisasteeseen?

Myös remontin poliittiset lähtökohdat kaipaavat avointa keskustelua. Kun joka tapauksessa kol-

melle keskusjärjestölle ei ole enää tarvetta, demareiksi tunnustautuneet SAK:n ja STTK:n johtohahmot ovat taatusti miettineet myös puolueensa etua suunnitellessaan tulevaa. Toivottavasti poliittinen menestys ei ole ollut ensisijainen vaikutin heidän suunnitelmalleen.

TYÖMARKKINAT muuttuvat yhä parempaa koulutusta vaativaksi samalla kun työssä käyvien osuus SAK:laisten liittojen jäsenistä pienenee. STTK:n olemassaolon edellytys taas heikkenee, koska toimihenkilöiksi ei enää suoraan kouluteta ihmisiä, kuten teknikoita.

Vaihtoehtona on STTK:n yhdistyminen joko SAK:n tai Akavan kanssa. Yksi keskusjärjestö on ajatuksena hieno, mutta ottan huomioon eri järjestöissä olevien liittojen toiminnan luonteen ja aatteelliset näkemykset, se on hyvin vaikea toteuttaa.

POLIITISESSA kentässä tämä tarkoittaa, että joko sdp vahvistaa otettaan ay-toiminnasta SAK-STTK-kuviolla tai menettää tämän pelin oikeistolaisempia arvoja tunnustavalle jättitoimihenkilöjärjestölle, joka muodostuisi STTK:sta ja Akavasta.

Sdp:n kannalta kyseessä näin ol-

TAUSTA

Jättiläinen synty?

- Palkansaajien mielestä Elinkeinoelämän keskusliitto EK on päässyt sanelemaan päätöksiä.
- SAK:n ja STTK:n liitot katsovat perjantaina, kuinka suuri kannatus uuden keskusjärjestön synnyttämiselle on.
- SAK:n puheenjohtaja Lauri Lyly arvioi, että liitot vaikuttavat "hyvin yksituumaisilta".
- Jättijärjestö edustaisi yli 1,6 miljoonaa palkansaajaa.
- SAK ja STTK ovat jo yhdistäneet voimansa niin eläke- kuin tuponeuvotteluissa.
- Sekä EK:n että Suomen Yrittäjien mielestä työehdoista pitäisi sopia muualla kuin työmarkkinakeskusjärjestöjen pöydissä.
- Lähde: Aamulehti 12.1.2015

len on täysin looginen järjestely, jolla se pitää itsensä kiinni palkansaajaliikkeessä. Puolueen tulevaisuutta ajatellen kyseessä saattaa olla hyvinkin tarpeellinen teko ideologian palauttamiseksi.

Uuden järjestön vuoksi Akavan vaikutusvalta ei heikkene, koska SAK ja STTK ovat jo nyt löytäneet toisensa härkäparin tavoin neuvottelupöydissä. Akavan vaikutusmahdollisuudet tulevaisuudessaakin perustuvat sen omaan toimintaan ja yhteistyökykyyn.

INSINÖRILIITON osalta päätöksen keskusjärjestöasiasta tekee aikanaan edustajakokous, mikäli hallitus päätyy sille esittämään keskusjärjestön vaihtamista. Toistaiseksi liitto on mukana vain selvittämässä yhden keskusjärjestön mahdollisuutta.

Henkilökohtaisesti vierastan ajatusta perustaa "vastavoimaa työnantajille". Perustettaisiin mieluummin vastavoima työttömyydelle ja syrjäytymiselle sekä voima, joka turvaa työntekijän oikeudet tuulisilla työmarkkinoilla. Vastavoima ei koskaan työnnä eteenpäin.

KALLE KIILI

puheenjohtaja

Tampereen Insinöörit ry